

danne Folk, der forhindre fredelige Borgere i at færdes paa offentligt Sted. Jeg gør en stor Adskillelse mellem Volds handlinger, der ere foretagne i private Huse eller i et Værtshus, overhovedet inden for fire Vægge, og saa Volds handlinger, der foretages paa offentlig Gade, hvor enhver af os maa have Lov til at færdes. Kan man ikke gaa uantastet paa Gaden af den Slags Folk, ja saa er hele Samfundet — havde jeg nær sagt — ilde farent. Naar man ikke fornærmer nogen, maa man have Lov til at færdes paa offentligt Sted, og jeg mener, det skulde stærkere præciseres i Loven, at de strengeste Straffe blive at udmaale, hvor Overfaldet finder Sted paa offentlige Færdelsesveje. — Der er en anden Ting, jeg ogsaa synes skulde tages med, og det er, i hvilken Grad man skal betragte det som formildende Omstændighed, at vedkommende har været beruset. I de allerfleste Tilfælde vil sikkert vedkommende Vølge i hvert Fald undskyldte sig med, at han har været beruset. Det er ikke omtalt i denne Lov, men omtalt paa flere Steder i den almindelige borgerlige Straffelovs Indledningsparagraffer som en formildende Omstændighed, at vedkommende ikke har været ved sin fulde Bevidsthed, og den Slags berusede Folk ere som oftest ikke ved fuld Bevidsthed. Der staar ogsaa i de nævnte Indledningsparagraffer, at man skal tage Hensyn til den større og mindre Fasthed i Viljen. Jeg skal meget villig indrømme, at man i mangfoldige Tilfælde maa tage dette Hensyn, og at i mangfoldige Tilfælde kan og maa Beruselsen være en formildende Omstændighed, men jeg tror ikke, at dette gaar an, hvor Talen er om brutale Angreb paa offentligt Sted. Der gælder det nemlig om at værges Samfundet, der gælder det ikke det enkelte Individ, men om at statuere Eksempler, for at Samfundet i sin Helhed kan føle sig sikret. Det forekommer mig derfor, at en Tilføjelse i den Retning burde gøres. Jeg tillader mig derfor at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa de to Ting, jeg har nævnt, at disse to Ting blive stærkere præciserede. Betydningen af Stedet, hvor Volds handlingen er sket, og det Punkt, om Beruselsen skal betragtes som en formildende Omstændighed eller ikke.

Andsen: Hvis det forholder sig rigtigt, hvad der er fremsat i Bemærkningerne til Lovforslaget, at voldelige Overfald paa sagesløse Personer, ere i de senere Aar stærkt tiltagne, og hvis det af den Grund er nødvendigt at forøge vor Straffelovgivning, saa at disse Tilfælde kunne blive ramte

paa rette Maade, hvis det altsaa ved nærmere Underjøgelse viser sig, at det er nødvendigt af Hensyn til disse Forhold at stærke Straffelovgivningen, vilde jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod, at man gik til en saadan Forøgelse af vore Straffebestemmelser, men jeg maa dog bemærke, at jeg ingenlunde ser saaledes paa Forholdene, at streng Straf altid er i Stand til at kunne forbedre Forholdene her i Samfundet. Man har jo dog saa mange Eksempler paa, at naar man gaar til strenge Straffe og navnlig brutale Straffe, som der er Tale om i dette Lovforslag, man saa i Stedet for at forbedre disse Individuer, kun opnaar at gøre dem endnu mere trodsige og raa, og derved maaske endog saa forværrer Forholdet i Stedet for at forbedre det. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa det. Jeg staar, som sagt, paa det Standpunkt, at hvis det er nødvendigt at stærke Straffebestemmelserne over for saadanne Overfald, og hvis man har Udset til derved at forbedre Forholdene, vil jeg ikke have noget derimod. Men hvad det kommer an paa for mig er, om der virkelig foreligger en saadan Tiltagen i disse Forbrydelser, at det maa anses for forsvarligt at forøge Staffene paa dette Punkt. Som allerede udtalt af en æret foregaaende Taler, ledsages Lovforslaget ikke af nogen statistisk Opgivelse af, hvor mange Forbrydelser af denne Art, der er begaaet, saa man kan ikke deraf danne sig nogen klar Opfattelse af, om dette Lovforslag kan siges at være nødvendigt. Jeg har søgt Oplysninger andre Steder fra og ogsaa faaet en Del Oplysninger bragte til Besje, men jeg maa gøre opmærksom paa, at det, som der her gøres Adskillelse imellem, nemlig om der foreligger Anledning til Overfald eller ej, derom har jeg ikke kunnet faa nogen Oplysning. Hvad derimod angaar Forbrydelser, som falde ind under Straffelovens §§ 200, 202 og 204 findes de jo omtalte i Politidirektørens Indberetning til Justitsministeriet for hvert Aar. Deraf vil man altsaa kunne danne sig et Begreb om de Forbrydelser, som i det hele gaa ud paa Vold og Legemsbeskadigelse, og jeg skal tillade mig at forelægge de Oplysninger, jeg ad denne Vej har indhentet, de tjene dog altid i nogen Grad til at oplyse, hvorledes Forholdene omtrent kunne antages at være.

Jeg vil først nævne Antallet af de Personer, som her i Kjøbenhavn ere blevne anholdte af Politiet for Udøvelse af Vold og Legemsbeskadigelse. Deres Antal var i 1880: 72, i 1885: 127, i 1890 var Antallet gaaet ned til 87, og i 1895 var det atter steget til 132. Der viser sig altsaa Svingninger, An-